BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 06 0 U 020377 26 Uvp
Sarajevo, 19.08.2026. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Danilović Edine, kao predsjednika vijeća, Jaramaz-Dedić Sanje i Krkeljaš Milorada, kao članova vijeća, te Pita Minele, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja P.Z. iz B., B. bb, protiv rješenja broj: 03-12-2-OP-314/24 H.Č. od 29.11.2024. godine tuženog Federalno ministarstvo finansija, ulica Mehmeda Spahe broj 5., u upravnoj stvari razreza poreza na promet nepokretnosti, odlučujući o zahtjevu tužitelja za vanredno preispitivanje sudske odluke, podnesenom protiv presude Kantonalnog suda u Novom Travniku, broj: 06 0 U 020377 25 U od 09.06.2025. godine, na nejavnoj sjednici održanoj dana 19.08.2026. godine, donio je

P R E S U D U

Zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Kantonalnog suda u Novom Travniku, broj: broj: 06 0 U 020377 25 U od 09.06.2025. godine, odbijena je tužba tužitelja podnesena protiv rješenja tuženog broj: 03-12-2-OP-314/24 H.Č. od 29.11.2024. godine, kojim je odbijena žalba i potvrđeno rješenje Porezne uprave F BIH, Kantonalnog poreznog ureda Novi Travnik, Ispostava Busovača, broj 13-6/3-12-13-3007-2/2021-121 od 16.04.2024. godine kojim je tužitelju kao kao poreznom obvezniku na osnovicu od 26.723,90 KM po stopi od 5% razrezan porez na promet nepokretnosti u iznosu od 1.336,20 KM, koji iznos je tužitelj dužan platiti u roku od 15 (petnaest) dana od prijema rješenja o razrezu poreza na promet nekretnina, sa uputom ukoliko se isti ne uplati u propisanom roku, da će se obračunavati kamata po stopi od 0,04% dnevno za svaki dan kašnjenja u skladu sa članom 2. Zakona o visini stope zatezne kamate javne prihode (Službene novine F BiH broj: 48/01,52/01,42/06,28/13,66/14,86/15,34/18,48/21 i 81/23).

Protiv navedene presude tužitelj je blagovremeno podnio zahtjev za vanredno preispitivanje presude iz svih razloga propisanih odredbom člana 41. Zakona o upravnim sporovima navodeći da je Porezna ispostava Busovača pogrešno primijenila materijalno pravo, te tužitelju utvrdila poreznu obvezu u iznosu od 1.336,20 KM poreza na promet nekretnina, a da se u konkretnom ne radi o prometu nekretnina već o diobi naslijeđenih nekretnina od roditelja, pa je trebalo primijeniti odrdedbu člana 21. stav 1. i 4. Zakona o nasljeđu i poklonima SBK/KSB koji predviđa oslobađanje od plaćanja poreza na naslijeđe i poklone za nasljednike iz prvog nasljednog reda. Tužitelj smatra da se u slučaju razvrgnuća suvlasničke zajednice ne radi o prometu nepokrtnosti pozivajući se na odredbe člana 37. stav 1. i 3. Zakona o stvarnim pravima. Također smatra da je prilikom donošenja pobijanih rješenja u upravnom postupku počinjena bitna povreda odredba postupka jer mu nije bila data mogućnost izjašnjenja o svim

činjenicama i okolnostima bitnim za donošenje odluke, te da osim vještačenja nisu izvođeni drugi dokazi, kao i da prvostepeni sud nije cijenio Ugovor o diobi nekretnina, zbog čega je izveo pogrešan zaključak da se radi o prometu nepokretnosti. Predlaže da se zahtjevu za vanredno preispitivanje odluke udovolji na način da se pobijana presuda preinači i tužba usvoji ili da se ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno rješavanje.

U odgovoru na zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke tuženi je predložio da se isti odbije kao neosnovan.

Ovaj sud je na osnovu odredbe člana 45. Zakona o upravnim sporovima („Službene novine Federacije BiH“ broj: 9/05) ispitao zakonitost pobijane presude u granicama zahtjeva i povrede propisa iz člana 41. stav 2. ovog Zakona navedenih u zahtjevu, pa je odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga :

Prema obrazloženju pobijane presude i stanju spisa predmeta proizlazi da je tužitelj kod notara Jasne Sofović dana 04.05.2021. godine zajedno sa svojim sestrama i braćom Z.E., R. P., S.L. i V.P. kao diobničarima zaključio Ugovor o diobi nekretnina broj: OPU-IP-344/2021, da je u predmetnom ugovoru notar utvrdio da su Z.E., S.L. i V.P. suposjednici sa po 1/7 dijela, a R. P. i Z.P. (tužitelj) suposjednici sa po 2/7 dijela nekretnina koje su stekli nasljeđivanjem, te da traže da im se sačini ugovor o diobi nekretnina kako bi se uknjižili kao vlasnici parcela sa dijelom 1/1, te je u članku 1. ugovora navedeno da diobničari sporazumno vrše diobu/razvrgnuće suvlasničke zajednice na nekretninama upisanim u PL broj: 225 KO na način da između ostalog tužitelju pripadaju parcele sa dijelom 1/1 i to k.p. broj: 1678/1 K. šuma 4. klase od 1907 m2, k.p. broj: 1679/1 K. P. 4. klase od 12198 m2, k.p. broj: 2001/2 G.Š. 4. klase od 10125 m2, k.p. broj: 2004 S.b. 4. klase od 2220 m2, k.p. broj:2005 S.b.K. i zgrada (3) od 152 m2, dvorište od 500 m2, Oranica/njiva 6. klase od 778 m2, k.p. broj: 2006/1 Podkućnica oranica/njiva 6. klase od 4052 m2 i k.p. broj:2006/7 Podkućnica oranica/njiva 6. klase od 7739 m2. Predmetni ugovor je prvostupanjskom organu dana 11.05.2021. godine prijavljen radi razreza poreza na promet nekretnina.

Prvostepeni organ je donio rješenje o razrezu poreza od 30.06.2021. godine, koje je po žalbi tužitelja poništeno rješenje drugostepenog organa od 25.03.2024. godine i predmet vraćen prvostepenom organu na ponovni postupak.

U ponovnom postupku prvostepeni organ je donio rješenje broj: 13-6/3-12-13-3007-2/2021-121 od 16.04.2024. godine kojim je tužitelju kao poreznom obvezniku razrezao porez na promet nekretnina u iznosu od 1.336,20 KM na osnovu procjene vrijednosti nekretnina Općine Busovača od 29.06.2021. godine kojom je utvrđeno da je ukupna vrijednost nekretnina koje su predmet Ugovora o diobi nekretnina broj: OPU-IP-344/202 iznosi 115.315,00 KM, na koju procjenu tužitelj nije imao primjedbi, da je vrijednost udjela tužitelja 2/7 procijenjen u iznosu od 32.947,10 KM, da vrijednost stečenih nekretnina za tužitelja prema članu 1. Ugovora o diobi nekretnina broj: OPU IP:344/2021 od 04.05.2021. godine nakon razvrgnuća suvlasničke zajednice za tužitelja sa dijelom 1/1 iznosi 59.671,00 KM, pa vrijednost novostečene imovine tužitelja ustupanjem suvlasničkih dijelova od strane ostalih diobničara iznosi 26.723,90 KM. Na tako utvrđenu osnovicu za novostečenu imovinu u skladu sa članom 7. stav 3. Zakona o porezu na promet nekretnina SBK („Službene novine SBK“ broj 11/13-pročišćeni tekst i 16/20), primjenom stope od 5% tužitelju je utvrđena poreznu obvezu u iznosu od 1.336,20 KM, a na temelju odredbe članka 12. istog zakona.

Protiv prvostepenog rješenja tužitelj je podnio žalbu, koja je osporenim rješenjem tuženog odbijena kao neosnovana, jer je tuženi, kao drugostepeni organ, ocijenio da je prvostepeni organ pravilno postupio kada je donio pobijano rješenje i pri tome nije počinio povredu postupka. Protiv ovog osporenog rješenja, tužitelj je podnio tužbu, koju je prvostepeni sud odbio pobijanom presudom, navodeći da je pravilno utvrđeno činjenično stanje na koje je pravilno primijenjeno materijalno pravo zbog čega je tužba neosnovana i kao takva odbijena.

Donošenjem pobijane presude prvostepeni sud nije povrijedio federalni zakon ili drugi federalni propis, niti pravila federalnog zakona o postupku koja su mogla biti od uticaja na rješenje stvari, zbog čega je zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke neosnovan.

Odredbom člana 1. Zakona o porezu na promet nekretnina SBK propisano je da se na promet nekretnina plaća porez na promet nekretnina, dok je odredbom člana 3. istog zakona propisano da je promet nekretnina, u smislu ovog Zakona, prodaja, zamjena i drugi oblici stjecanja nekretnina uz naknadu između pravnih i fizičkih lica.

Iz citirane odredbe proizilazi da se porez na promet nekretnina plaća na sva stjecanja nekretnina, osim na ona koja su oslobođena plaćanja zakonom.

Odredba člana 21. Zakona o porezima SBK („Službene novine SBK“ broj 6/09, 7/09, 3/10 i 5/18) propisuje slučajeve oslobađanja od plaćanja poreza u slučaju nasljeđa i darovanja, pa je stavom 1. tačka 1. propisano da porez na nasljedstva i darove ne plaća nasljednik, odnosno daroprimac prvog nasljednog reda, bračni partner ako je u drugom nasljednom redu, roditelji ako nasljeđuju i primaju na dar imovinu od djece te malodobna djeca bez roditeljskog staranja, dok je tačkom 4. istog člana propisano da porez na nasljedstva i darove ne plaćaju nasljednici, odnosno daroprimci braća i sestre, a i zetovi i snahe ako su s ostaviocem ili darovaocem živjeli u zajedničkom domaćinstvu u trenutku ostaviočeve smrti, odnosno u trenutku primitka dara, pod uvjetom da se toj imovini ne može promijeniti vlasnik u roku od tri godine.

Suprotno tvrdnjama zahtjeva u konkretnom slučaju ne mogu se primjeniti odredbe člana 21. stav 1. tačka 1. Zakona o porezima SBK, jer iz utvrđenog činjeničnog stanja proizilazi da se u ovoj upravnoj stvari ne radi o nasljeđivanju imovine već se radi o diobi ranije naslijeđene imovine između braće i sestara koji su na predmetnim nekretninama suvlasnici.

Odredba člana 21. stav 1. tačka 4. Zakona o porezima SBK propisuje mogućnost oslobođenje od plaćanja poreza u slučaju darovanja između braće i sestara, ali se u konkretnom slučaju ne može primjeniti ni oslobođenje po osnovu darovanja obzirom da su ugovor o diobi suvlasništva i ugovor o poklonu dva potpuno različita pravna posla sa različitim pravnim dejstvima, pa se ugovor o poklonu ne može izjednačiti sa ugovorom o diobi bez obzira što je isti zaključen između braće i sestara i u pogledu nekretnina koje su ugovarači ranije naslijedili od svojih prednika.

Ugovor o diobi predstavlja ugovor o podjeli odnosno pretvaranju suvlasničkih dijelova u vlasničke u postupku sporazumne diobe kojim dosadašnje suvlasništvo na određenim nekretninama postaje samostalno vlasništvo. Kako je tužitelj ugovorom o diobi, a ne naslijeđem stekao imovinu veće vrijednosti od imovine-suvlasničkog dijela koji je imao prije diobe, to je istom pravilno utvđena obaveza plaćanja porez na promet nepokretnosti u smislu odredbi člana 3. Zakona o porezima SBK.

Bez značaja je pozivanje tužitelja na odredbe člana 37. Zakona o stvarnim pravima F BIH, jer je istim samo propisano pravo suvlasnika na razvrgnuće suvlasništva, pa se ista ne može primjeniti u ovoj pravnoj stvari.

Na osnovu navedenog, a kako zakonom nije izričito propisano oslobođenje od plaćanja poreza na promet nepokretnosti u slučaju kada se diobom stiče nepokretnost veće vrijednosti od ranijeg suvlasničkog dijela, pravilno su prvostepeni sud i nadležni organi primjenili odredbe materijalnog prava kada su tužitelju utvrdili poreznu obavezu, pri čemu obračun iste tokom postupka nije osporavan.

Neosnovano se zahtjevom tužitelja prigovara da nadležni organi i prvostepeni sud nisu cijenili Ugovor o diobi shodno odredbi člana 9. Zakona o upravnom postupku jer iz stanja spisa proizlazi suprotno, pri čemu činjenica da utvrđene činjenice i izvedene dokaze nadležni organ i sud nisu tumačili u skladu sa stavom tužitelja, ne predstavlja povredu odredaba upravnog postupka na koje se u zahtjevu ukazuje.

Neosnovano se zahtjevom prigovara da tužitelju nije omogućeno da učestvuje u postupku, jer je takva mogućnost tužitelju data kroz izjavljivanje žalbe protiv prvostepenog rješenja, pokretanje upravnog spora protiv drugostepenog rješenja tuženog organa, te konačno kroz podnošenje zahtjeva za vanredno preispitivanje sudske odluke, tako da nisu povređene odredbe člana 8. Zakona o upravnom postupku.

Imajući u vidu sve naprijed izneseno, ovaj sud je i ostale navode zahtjeva za vanredno preispitivanje našao neosnovanim, te je zahtjev odbio primjenom člana 46. stav 1. Zakona o upravnim sporovima.

Zapisničar
Pita Minela, s.r.

Predsjednik vijeća
Danilović Edina, s.r.